

मनुष्याचा पतन

उत्पत्ति 3:1 परमेश्वर देवाने बनवलेल्या शेतातील कोणत्याही पशूपेक्षा साप अधिक सूक्ष्म होता, आणि तो त्या स्त्रीला म्हणाला, हो, देवाने म्हटले आहे की, बागेच्या प्रत्येक झाडाचे फळ तुम्ही खाऊ नका?

टिप्पणी: सैतान नेहमी शंका प्रथम ठेवतो. मग तो हव्हेला संमती देण्यास भाग पाडतो. त्यामुळे फसवणूक येथूनच सुरू होते. पुस्तक संघर्ष याबद्दल बोलतो,

संघर्ष आणि धैर्य, पृष्ठ 15, परिच्छेद 4 देवदूतांनी हव्हेला सावधगिरी बाळगण्याची सूचना केली होती की ती बागेत त्यांच्या दैनंदिन कामात व्यस्त असताना तिच्या पतीपासून स्वतःला वेगळे करण्यापासून सावध रहा; त्याच्याबरोबर तिला प्रलोभनापासून कमी धोका असेल तर ती एकटी असती. पण तिच्या आनंददायी कार्यात गढून गेलेली, ती नकळत त्याच्या बाजूला भटकली. . ती लवकरच निषिद्ध झाडाकडे एकत्रित कुतूहल आणि कौतुकाने पाहत असल्याचे दिसून आले. फळ खूप सुंदर होते आणि तिने स्वतःशीच प्रश्न केला की देवाने ते त्यांच्यापासून का रोखले? आता मोहाची संधी होती. जणू काही तो तिच्या मनातील कार्ये ओळखू शकला, तो तिला उद्देशून म्हणाला: "होय, देवाने म्हटले आहे का, बागेच्या प्रत्येक झाडाचे फळ तुम्ही खाणार नाही?"

उत्पत्ति 3:2 ती स्त्री सापाला म्हणाली, आपण बागेतील झाडांची फळे खाऊ शकतो.

टिप्पणी: सैतानाशी कधीही संभाषण करू नका.

उत्पत्ति 3:3 परंतु बागेच्या मध्यभागी असलेल्या झाडाच्या फळाबद्दल देवाने म्हटले आहे की, तुम्ही ते खाऊ नका, त्याला स्पर्श करू नका, नाही तर तुम्ही मराल.

उत्पत्ति 2:16 आणि परमेश्वर देवाने मनुष्याला आज्ञा दिली की, बागेच्या प्रत्येक झाडाचे फळ तू मुक्तपणे खा.

उत्पत्ति 2:17 पण चांगल्या व वाईटाच्या ज्ञानाच्या झाडाचे फळ तू खाऊ नकोस, कारण ज्या दिवशी तू ते खाशील त्या दिवशी तू नक्कीच मरशील.

2 रिडेम्पशन, पृष्ठ 11, परिच्छेद 1 हव्हेने देवाच्या आज्ञेच्या शब्दांचा अतिरेक केला होता. तो आदाम आणि हव्वेला म्हणाला होता, "पण चांगल्या आणि वाईटाच्या ज्ञानाच्या झाडाचे फळ तुम्ही खाऊ नका; कारण ज्या दिवशी तुम्ही ते खाल त्या दिवशी तुम्ही नक्कीच मराल.

इव्हच्या सापाशी झालेल्या वादात, तिने "त्याला हात लावू नका." येथे नागाची सूक्ष्मता दिसून आली. इव्हच्या या विधानाने त्याला फायदा दिला; त्याने ते फळ उपटून तिच्या हातात ठेवले, तिच्याच शब्दात तो म्हणाला, 'तुम्ही त्याला हात लावला तर तुम्ही मराल.' तुम्हाला कुठलेही नुकसान झालेले दिसत नाही

फळाला स्पर्श केल्यास ते खाल्ल्याने कोणतेही नुकसान होणार नाही. इव्हने सापाच्या रूपात सैतानाच्या खोटे बोलण्याला बळी दिला. तिने ते फळ खाल्ले, आणि लगेचच कोणतीही हानी झाली नाही हे लक्षात आले, तिने नंतर स्वतःसाठी आणि तिच्या पतीसाठी फळ तोडले. "आणि जेव्हा स्त्रीने पाहिले की ते झाड खाण्यासाठी चांगले आहे, आणि ते डोळ्यांना आनंददायी आहे, आणि एखाद्याला शहाणे बनवायचे आहे असे झाड आहे, तेव्हा तिने त्याचे फळ घेतले, आणि खाल्लं आणि तिलाही दिलं. तिच्याबरोबर नवरा; आणि त्याने खाल्ले. t' टिप्पणी:

देवाने सांगितलेल्या गोष्टीत हव्वेने भर घातली आणि त्याला स्पर्श करू नका.

उत्पत्ति 3:4 आणि सर्प त्या स्त्रीला म्हणाला, "तुम्ही नक्कीच मरणार नाही.

टिप्पणी: जगातील प्रत्येक खोटे आपण कधीही मरणार नाही या हव्वेला दिलेल्या आश्वासनावर आधारित आहे.

उत्पत्ति ३:५ कारण देवाला माहीत आहे की, ज्या दिवशी तुम्ही ते खाल, तेव्हा तुमचे डोळे उघडले जातील आणि तुम्ही देवासारखे व्हाल आणि चांगले वाईट जाणता.

टिप्पणी: पहिला सैतान संशय निर्माण करतो, दुसरा पुरावा आहे, तिसरा खोटा आहे. जर तुम्ही शारीरिकदृष्ट्या फळ खाल्ले तर तुम्ही आध्यात्मिकदृष्ट्या देवांसारखे व्हाल, मानसिकदृष्ट्या चांगले आणि वाईट जाणून घ्याल.

टिप्पणी: तो शिक्षण, नोकरी, फॅशन या बाबतीतही असेच करतो.

अध्यात्मिक भेटवस्तू, खंड १, पृष्ठ १९, परिच्छेद १ सैतानाने दुसरे रूप धारण करावे आणि मनुष्यासाठी स्वारस्य दाखवावे असे ठरविण्यात आले. त्याने देवाच्या सत्यतेच्या विरोधात आग्रह केला पाहिजे, देवाने सांगितल्याप्रमाणे त्याचा अर्थ होता की नाही याबद्दल शंका निर्माण केली पाहिजे, पुढे, त्यांची उत्सुकता वाढवावी आणि त्यांना देवाच्या अगम्य योजनांचा शोध घेण्यास प्रवृत्त केले पाहिजे, ज्यासाठी सैतान दोषी होता आणि त्याच्या कारणास्तव तर्क केला पाहिजे. ज्ञानवृक्षाच्या संदर्भात निर्बंध.

टिप्पणी: तो (सैतान) देवाच्या वचनात शंका निर्माण करतो आणि देवाने लपवलेल्या योजना शोधण्यात कुतूहल निर्माण करतो. कुतूहलामुळे आपण किती वेळा पाप केले आहे? सैतान त्याच्या मध्यभागी म्हणतो की तुमचे डोळे उघडले जातील आणि तुम्हाला तुमचा अपराध आणि लाज वाटे.

उत्पत्ति ३:६ आणि जेव्हा स्त्रीने पाहिले की ते झाड खाण्यासाठी चांगले आहे, आणि ते डोळ्यांना आनंददायक आहे, आणि [एखाद्याला] ज्ञानी बनवायचे आहे असे झाड आहे, तेव्हा तिने त्याचे फळ घेतले. तिने खाल्ले आणि आपल्या पतीलाही दिले. आणि त्याने खाल्ले.

टिप्पणी: इव्हच्या संमतीची कारणे:

1. डोळ्यांची वासना - शारीरिक. 2. अन्नाची वासना - मानसिक. 3. जीवनाचा अभिमान - आध्यात्मिक.

संघर्ष आणि धैर्य, पृष्ठ 16, परिच्छेद 4 अँडमला समजले की त्याच्या साथीदाराने देवाच्या आज्ञेचे उल्लंघन केले आहे, त्यांच्या निष्ठा आणि प्रेमाची चाचणी म्हणून त्यांच्यावर घातलेल्या एकमेव प्रतिबंधाकडे दुर्लक्ष केले आहे. त्याच्या मनात एक भयंकर संघर्ष सुरू होता. त्याने शोक केला की त्याने हव्वेला त्याच्या बाजूने भटकण्याची परवानगी दिली होती. पण आता कृत्य झाले होते; ज्याच्या समाजात त्याचा आनंद होता तिच्यापासून त्याला वेगळे केले पाहिजे. त्याला असे कसे होऊ शकते? आदामाने देव आणि पवित्र देवदूतांच्या सहवासाचा आनंद लुटला होता. त्याने निर्मात्याचे वैभव पाहिले होते. मानव जातीने देवाशी विश्वासू राहिल्यास त्यांच्यासाठी उघडलेले उच्च नशीब त्याला समजले. तरीही हे सर्व आशीर्वाद त्याच्या नजरेत एकमेकांना मोलाची वाटणारी एक भेट गमावण्याच्या भीतीने हरवले होते. प्रेम, कृतज्ञता, निर्मात्याप्रती निष्ठा - हे सर्व हव्वेवरील प्रेमाने ओतप्रोत होते. ती स्वतःचा एक भाग होती आणि तो विभक्त होण्याचा विचार सहन करू शकत नव्हता. . . त्याने तिच्या नशिबात वाटाण्याचा संकल्प केला; जर तिला मरावे लागले तर तो तिच्याबरोबर मरेल. शेवटी, त्याने तर्क केला, ज्ञानी सर्पाचे शब्द खरे नसतील का? हव्वा त्याच्या आधी होती, या अवज्ञाकारी कृतीपूर्वी जितकी सुंदर आणि वरवर पाहता तितकीच निर्दोष होती. तिने त्याच्यावर पूर्वीपेक्षा जास्त प्रेम व्यक्त केले. तिच्यामध्ये मृत्यूचे कोणतेही चिन्ह दिसले नाही आणि त्याने त्याचे परिणाम सहन करण्याचा निर्णय घेतला. त्याने फळे ताब्यात घेतली आणि पटकन खाल्ले.

टिप्पणी: आदामला कशाची खात्री पटली की हव्वा अधिक प्रेमळ झाली.

टिप्पणी: अँडमच्या संमतीची दोन कारणे:

- 1 भूक.
- 2 आवड.